

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119293053
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6119293053.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vargovej (sudkyne spravodajkyne) a členov senátu – sudcov JUDr. Jozefa Šuleka a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom A. C. D. XXX, o zaplatenie 4.225,18 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10Csp/30/2019-232 zo dňa 27.04.2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti III. mení tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie nepriznáva.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a II. zostáva nedotknutý.
- III. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“), o žalobe žalobcu rozhodol tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 3.272,06 eur s príslušenstvom a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie žalobu zamietol. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na ich náhradu vo výške 60%.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na to, že boli splnené podmienky pre vydanie takéhoto typu rozsudku stanovené v § 282 CSP (žalobca navrhol vydanie rozsudku pre uznanie nároku a žalovaná v celom rozsahu uznala uplatnený nárok). Keďže k uznaniu nároku došlo písomným prejavom žalovanej, súd s poukazom na § 284 CSP vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania. Na základe výzvy súdu zo dňa 06.02.2023 a jej urgencie zo dňa 22.02.2023 správkyňa E. F. G., ustanovená v konaní o návrhu žalovanej na určenie splátkového kalendára rozhodnutím Okresného súdu Žilina zo dňa 25.02.2020, zverejnenom v Obchodnom vestníku č. 42/2020 dňa 02.03.2020, oznámila

e-mailom doručeným na podateľňu tunajšieho súdu dňa 21.03.2023, že žalovaná má v zmysle určeného splátkového kalendára uhradiť pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 0110160843081015 v celkovej výške 4.538,31 eur, z ktorej istina predstavuje sumu vo výške 4.225,18 eur a úrok z omeškania sumu vo výške 313,03 eur, pričom 45 % uvedenej pohľadávky predstavuje sumu 2.042,24 eur. Táto suma je rozdelená do 60 mesačných splátok vo výške 34,04 eur mesačne od októbra 2020. Do 31.01.2023 tak mala žalovaná vykonať 28 splátok, čo predstavuje sumu 953,12 eur. Na rozdiel od konkurzu podľa prvej a druhej hlavy druhej časti ZoKR v konaní o určení splátkového

kalendára podľa tretej hlavy druhej časti ZoKR sa prebiehajúce súdne konania nezastavujú (§ 168f ods. 5 ZoKR). Určenie splátkového kalendára je samostatným konaním, ktoré nemá vplyv na súdne konania, v ktorých si veritelia vymáhajú pohľadávky súdnou cestou. V konaní o určenie splátkového kalendára sa pohľadávky neverifikujú a samotný splátkový kalendár len určuje mieru plnenia pohľadávky, ktorá de iure existuje a určuje jej lehoty plnenia. Splátkový kalendár nie je exekučným titulom a jeho neplnenie je len právnym dôvodom na zrušenie oddĺženia. Ak sa pred určením splátkového kalendára začalo súdne alebo iné konanie o zaplatenie pohľadávky, ktorá môže byť uspokojená iba splátkovým kalendárom (§ 166a), takéto konanie pokračuje i naďalej. Rozhodnutie však možno vykonať iba v rozsahu a v lehotách podľa splátkového kalendára. Hoci žalovaná

v predmetnom konaní uznala v celom rozsahu nárok žalobcu uplatnený žalobou, súd sa o.i. oboznámil s určeným splátkovým kalendárom žalovanej v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 9OdS/3/2020, pričom mal za preukázané, že žalovaná po podaní žaloby začala plniť určený splátkový kalendár a na žalovanú pohľadávku uhradila ku dňu 31.01.2023 sumu 953,12 eur, ktorá bola uhradená 28 splátkami, každou vo výške 124,24 eur, z ktorých sa na každú jednotlivú splátku žalovanej pohľadávky (vrátane príslušenstva), vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 0110160843081015, započítala čiastka 34,04 eur v zmysle podmienok stanovených určeným splátkovým kalendárom. Prihliadnuc na ustanovenie § 217 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého je pre súd určujúci stav objektívne existujúci v čase vyhlásenia rozsudku, súd zohľadnil úhrady vykonané žalovanou na žalovanú pohľadávku podľa splátkového kalendára a o tieto ponížil žalobcovi priznanú istinu. Súd mal preukázané, že žalovaná ku dňu 31.01.2023 vykonala na žalovanú pohľadávku vrátane príslušenstva úhrady

v celkovej výške 953,12 eur (28 splátok x 34,04 eur), prijatie ktorých potvrdil žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 31.01.2023, čo bola teda skutočnosť nesporná. Súd zároveň postupujúc podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, priznal žalobcovi aj úrok z omeškania tak, ako uviedol súd vo výroku rozsudku, ktorý bol priznaný dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, pričom pri priznaní tohto úroku boli zohľadnené čiastočné úhrady zo strany žalovanej. Vo zvyšnej časti súd žalobu s poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ktorý mal v spore väčší úspech, priznal nárok na ich náhradu voči žalovanej v rozsahu 60 %. Súd pre účely určenia úspešnosti strán vyčíslil výšku žalobou uplatneného nároku spolu s príslušenstvom, t. j. celkový predmet konania, čo je spolu 5.205,65 eur (istina vo výške 4.225,18 eur + žalobou uplatnený úrok z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 980,47 eur). Tiež vyčíslil celkovú výšku súdom priznanej istiny a príslušenstva k nej, čo je spolu 4.188,79 eur (istina vo výške 3.272,06 eur + úroky z omeškania vo výške 916,73 eur). Úspech žalobcu v percentuálnom vyjadrení je na základe uvedeného 80 % a úspech žalovanej 20 %. Čistý úspech žalobcu, predstavujúci rozdiel úspešnosti strán, je teda žalobcovi priznaných 60 %.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. zmenil tak, že žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania neprizná. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vytykala, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože v konaní požiadala, aby bola oslobodená od platenia trov konania, na čo súd neprihliadol. Odvolateľka uviedla, že jej prioritou je plniť splátky včas podľa splátkového kalendára, pričom žalobcovi platí mesačne splátku vo výške 124,24 Eur. Bolo jej oznámené, že keby využila inštitút osobného bankrotu a nie splátkový kalendár, toto konanie by na súde ďalej nepokračovalo a súdne trovy by neplatila. Splátkový kalendár dal odvolateľke možnosť dlhy splácať, chce sa na to sústrediť a voči žalobcovi dlh takto ďalej splácať, ako ho spláca v tejto dobe. Odvolateľka ďalej uviedla, že bola informovaná správkyňou, že trovy tohto konania bude potrebné považovať za príslušenstvo, ktoré je spojené s iným nárokom žalobcu a z dôvodu podľa §166 ods. 1

písm. a) a b) zákona o konkurze je príslušenstvo, ktoré vzniklo do splátkového kalendára v prípade odloženia, vymáhateľné len v časti 5% ročne a príslušenstvo po začatí konania o splátkovom kalendári nad tento rozsah je nevymáhateľné. Príslušenstvo z môjho dlhu vo výške 5% je už od roku 2020 ustálené a je zahrnuté v splátkovom kalendári. Ak by bola odvolateľka zaviazaná nahradiť trovy konania v rozsahu 60%, môže tým byť vážne narušený celý význam a účel oddĺženia, ktorým je riešenie starých dlhov vrátane ich príslušenstva, pretože by sa príslušenstvo pohľadávky vyšlo oddĺžovaciemu konaniu a malo by byť uspokojené vo väčšej miere, než podľa splátkového kalendára. S ohľadom na vyššie uvedené odvolateľka žiada, aby odvolací súd rozhodnutie súdu vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu neprizná.

4. Žalobcovi bolo odvolanie doručené výzvou zo dňa 07.07.2023 na vedomie. Žalobca zostala v odvolacom konaní nečinný a k odvolaniu sa nevyjadril.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok podľa § 388 CSP zmenil vo výroku o náhrade trov konania a vo výrokoch I. a II. (ktoré odvolaním napadnuté neboli), ponechal napadnuté rozhodnutie nedotknuté.

6. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

11. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, aplikujúc zásadu úspechu vo veci, ktorú Civilný sporový poriadok dopĺňa zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). V zmysle zásady úspechu vo veci je neúspešná strana sporu (v danom prípade to bola odvolateľka, a to v rozsahu 40%) povinná nahradiť trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli.

12. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odvolateľka (žalovaná) nesúhlasí s priznaným nárokom žalobcu na náhradu trov konania z dôvodu, že riadne plní dohodnuté splátky, ktoré jej vyplývajú zo súdom určeného splátkového kalendára a z dôvodu priznaných trov v tomto konaní hrozí, že nebude schopná určený splátkový kalendár splácať.

13. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade je naplnená hypotéza cit. ustanovenia § 257 CSP, t.j. existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 teda vyžaduje kumulatívne naplnenie dvoch podmienok, a to danosť dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočnosť okolností.

14. V prejednáwanej veci podľa mienky odvolacieho súdu dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti daného prípadu majú základ v oddĺžení odvolateľky, ku ktorému došlo počas konania pred súdom prvej inštancie, a to na základe rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp.zn. 9OdS/3/2020 zo dňa 17.09.2020. Uvedeným rozhodnutím vo výroku I. konkurzný súd určil odvolateľke splátkový kalendár, na základe ktorého je odvolateľka povinná zaplatiť počas nasledujúcich piatich rokov v lehotách podľa § 168f zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoKR) každému jeho nezabezpečenému veriteľovi 45% z pohľadávok, ktoré môžu byť uspokojené iba splátkovým kalendárom (§ 166a ZoKR). Výrokom II. rozhodol o oddĺžení odvolateľky tak, že ju zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba splátkovým kalendárom, a to v rozsahu, v akom nebudú splátkovým kalendárom určeným odvolateľke ako dlžníčke uspokojené, vrátane dlhu, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Medzi účastníkmi konania nebolo sporu o tom, že žalovaná – odvolateľka splátkový kalendár riadne plnila a že v rámci splátkového kalendára bola zohľadnená aj žalovaná pohľadávka (ktorú odvolateľka aj v konaní pred súdom prvej inštancie uznala v celom rozsahu).

15. Podľa mienky odvolacieho súdu by bolo v rozpore s podstatou inštitútu oddĺženia, pokiaľ by súd popri zaviazaní odvolateľky povinnosťou zaplatiť dlžné splátky (rešpektujúc rozsah a lehoty podľa splátkového kalendára - § 168f ods. 5 ZoKR) uložil žalovanej (odvolateľke) svojím rozhodnutím ďalšiu platobnú povinnosť v podobe uloženia povinnosti nahradiť trovy konania žalobcovi. Trovy konania totiž predstavujú príslušenstvo pohľadávky, ktorá bola v súdnom konaní uplatnená. Dôsledkom priznania trov žalobcovi by bolo vytvorenie nového príslušenstva pohľadávky, čo je v rozpore s inštitútom oddĺženia upraveného konkurzným právom.

16. Žalovaná realizovala právo iniciovať oddĺženie svojho majetku (formou splátkového kalendára podľa tretej hlavy štvrtej časti ZoKR). Cieľom zákonodarcu pri koncipovaní právneho inštitútu oddĺženia bolo vytvorenie právneho inštitútu, ktorý má predstavovať pre dlžníka možnosť zbaviť sa svojich dlhov a začať opätovne „fungovať“ bez demotivujúcej vidiny ich celoživotného splácania. Primárnym účelom inštitútu splátkového kalendára je umožniť dlžníkovi dosiahnuť oddĺženie a zároveň si ponechať svoj majetok. Na jednej strane musí byť splátkový kalendár zostavený tak, aby sa ním dosiahla čo možno najvyššia miera uspokojenia veriteľov dlžníka, no na druhej strane musia byť vždy zohľadnené aj príjmové možnosti dlžníka, ako aj jeho nevyhnutné výdavky. Výška výdavkov dlžníka totiž musí zohľadňovať dlžníkové potreby, ktorých naplnenie je nevyhnutné na to, aby mohol naďalej vykonávať pracovnú činnosť, a teda mohol si plniť svoje povinnosti voči veriteľom v zmysle určeného splátkového kalendára. Súd, ako aj správca musia preto v konkurznom konaní zohľadniť výšku výdavkov dlžníka na bývanie, stravu, dochádzanie do zamestnania, ako aj ďalšie zmluvné záväzky (ako napr. leasingová zmluva). Tiež je potrebné vytvárať určitú malú finančnú rezervu na nepredvídané výdavky. Neprimeraným znížením výdavkov dlžníka by mohlo dôjsť k znemožneniu vykonávania zamestnania dlžníkom, či uvedeniu dlžníka do omeškania s plnením si ďalších záväzkov (napr. voči dodávateľovi elektriny, obci).

17. Správca preto pred samotným zostavením návrhu splátkového kalendára musí zároveň určiť aj maximálnu – reálnu hranicu uspokojenia pohľadávok nezabezpečených veriteľov. Absolútnou hornou hranicou je predpokladaný príjem dlžníka podľa nasledujúcich piatich rokov. Túto sumu musí správca znížiť o nevyhnutné výdavky dlžníka, ktoré sú potrebné na zabezpečenie jeho bývania, jeho základných životných potrieb a základných potrieb ním vyživovaných osôb. Náklady je potrebné vyhodnocovať a určovať len v režime základných životných potrieb, ak dlžník chce reálne dosiahnuť oddĺženie.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd akcentuje, že „zaťaženie“ dlžníka ďalšou platobnou povinnosťou majúcou pôvod v pohľadávke veriteľa (žalobcu), ktorá bola už zohľadnená v splátkovom kalendári v rámci oddĺženia, by bolo v rozpore s úmyslom zákonodarcu pri koncipovaní právnej úpravy inštitútu oddĺženia formou splátkového kalendára (umožniť dlžníkovi možnosť začať opätovne „fungovať“ bez demotivujúcej vidiny celoživotného splácania dlhov), ako aj právnou úpravou jednej z jeho foriem – úpravy splátkového kalendára (pri ktorom správca vychádza z určitého diapazónu pohľadávok a predpokladaných príjmov, ako aj nevyhnutných výdavkov na zabezpečenie životných potrieb dlžníka a ním vyživovaných osôb).

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil podľa § 388 CSP v odvolaní napadnutej časti (výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie) rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobcovi náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie nepriznal.

20. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalovanej vznikol v zásade nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom nároku v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade úspešná žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a ani podľa obsahu spisu nemal súd preukázaný ich vznik. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, naviac podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcou. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na

náhradu trov konania nepriznáva. Odvolací súd s poukazom na uvedenú argumentáciu potom rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)